

KONVENCIJA BROJ 74

O SVJEDOČANSTVU O STRUČNOJ OSPOSOBLJENOSTI MORNARA, 1946. god.

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada, koju je u Seattle-u sazvaio Administrativni savjet Međunarodnog ureda rada i koja se sastala se 06. juna 1946. god. na svom dvadeset osmom zasjedanju, i budući da je odlučila da usvoji izvjesne prijedloge koji se odnose na svjedočanstvo o stručnoj osposobljenosti mornara, pitanje koje je sačinjavalo petu tačku dnevnog reda zasjedanja, i budući da je odlučila da ti prijedlozi dobiju formu Međunarodne konvencije, usvaja dana 29. juna 1946. god. sljedeću konvenciju, koja će biti nazvana Konvencija o svjedočanstvu o stručnoj osposobljenosti mornara, 1946. god.:

Član 1.

Niko ne može biti zaposlen na brodu kao kvalifikovani mornar ukoliko se, prema odredbama nacionalnog zakonodavstva, ne smatra sposobnim da vrši ma koju dužnost koja se može zahtijevati od člana posade zaposlenog na palubi (osim oficira, podoficirskog kadra, ili specijalizovanih mornara) i ako ne posjeduje svjedočanstvo o stručnoj osposobljenosti mornara koje je izdato u skladu sa odredbama niže navedenih članova.

Član 2.

1. Nadležni organ će preduzeti potrebne mjere za organizovanje ispita i izdavanje svjedočanstava o stručnoj osposobljenosti.

2. Niko ne može dobiti svjedočanstvo o stručnoj osposobljenosti ako:

a) nije dostigao minimum starosti koji određuje nadležni organ;

b) nema minimum profesionalnog iskustva mornara na palubi koji određuje nadležni organ,

i

c) nije sa uspjehom položio ispit koji je propisao nadležni organ.

3. Minimalna starosti koju određuje nadležni organ neće biti ispod osamnaest godina.

4. Minimalno profesionalno iskustvo na moru kojeg određuje nadležni organ neće biti manje od trideset i šest mjeseci. Međutim, nadležni organ moći će:

a) da odobri, u slučaju lica koja su služila na moru najmanje dvadeset četiri mjeseca i koja su pohađala sa zadovoljavajućim rezultatima kurs stručnog osposobljavanja u nekoj ovlaštenoj ustanovi, da se vrijeme provedeno na pomenutom osposobljavanju, ili jedan drugi dio ovog vremena, smatra kao period službe na moru, i

b) da dozvoli izdavanje svjedočanstva kvalifikovanog mornara licima koja su 18 mjeseci bila u službi na odobrenim pomorskim brodovima za obuku, u skladu sa njihovim postignutim dobrim rezultatima.

5. Propisani ispit sastojće se od praktičnog ispita poznavanja mornarskog posla kandidata i od njegove sposobnosti da efikasno ispunjava sve zadatke koji se mogu postaviti kvalifikovanom mornaru, uključujući rukovanje čamcima za spasavanje; taj ispit je dovoljan uslov za izdavanje posebnog svjedočanstva o osposobljenosti za rukovanje čamcima za spasavanje, u skladu sa članom 22. Međunarodne konvencije o bezbjednosti na brodu iz 1929. godine ili odgovarajućih odredaba svake docnije konvencije, kojom se revidira ili zamjenjuje gore pomenuta konvencija koja je na snazi određenoj teritoriji.

Član 3.

Svjedočanstvo o stručnoj osposobljenosti može biti izdato svakom licu koje, prilikom stupanja na snagu ove konvencije na određenoj teritoriji, ispunjava ili je ispunilo sve obaveze kvalifikovanog mornara ili mornara na palubi.

Član 4.

Nadležni organ može da predvidi priznavanje svjedočanstava koja su izdata na drugim teritorijama.

Član 5.

Formalne ratifikacije ove konvencije biće dostavljene generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji će ih registrovati.

Član 6.

1. Ova konvencija obavezuje samo države članice Međunarodne organizacije rada čiju je ratifikaciju registrovao generalni direktor.

2. Konvencija stupa na snagu dvanaest mjeseci nakon što generalni direktor registruje ratifikacije dvije države članice.

3. Nakon toga, ova konvencija stupa na snagu, za svaku državu članicu, dvanaest mjeseci od dana registracije njene ratifikacije.

Član 7.

1. Svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju može je, po isteku desetogodišnjeg perioda od njenog prvobitnog stupanja na snagu, otkazati aktom koji se dostavlja generalnom direktoru Međunarodnog ureda rada koji ga registruje. Otkaz stupa na snagu po isteku godinu dana od registracije akta o otkazivanju.

2. Za državu članicu koja je ratifikovala ovu konvenciju i koja u roku od godinu dana po isteku desetogodišnjeg perioda pomenutog u prethodnom paragrafu ne koristi pravo otkaza predviđeno ovim članom, ova konvencija je obavezna za sljedeći desetogodišnji period, a poslije toga moći će da se otkáže po isteku svakog desetogodišnjeg perioda, pod uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 8.

1. Generalni direktor Međunarodnog ureda rada obavještava sve članice Međunarodne organizacije rada o registrovanju svih ratifikacija i otkaza koje mu dostavljaju članice Organizacije.

2. Obavještavajući članice Organizacije o registrovanju druge ratifikacije koja mu se dostavlja, generalni direktor će skrenuti pažnju članicama Organizacije na datum stupanja ove konvencije na snagu.

Član 9.

Generalni direktor Međunarodnog ureda rada saopštava generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, u cilju registrovanja u skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija, sve podatke o svim ratifikacijama i otkazima koje je registrovao u skladu sa prethodnim članovima.

Član 10.

Kad god to smatra nužnim, Administrativni savjet Međunarodnog ureda rada podnosi Generalnoj konferenciji izvještaj o primjeni ove konvencije i razmatra da li je potrebno na dnevni red konferencije staviti pitanja njene potpune ili djelimične revizije.

Član 11.

1. U slučaju da Konferencija usvoji novu konvenciju kojom se ova konvencija potpuno ili djelimično revidira i ako novom konvencijom nije drukčije predviđeno:

a) ratifikacija od strane jedne države članice nove konvencije kojom se vrši revizija, samim tim, bez obzira na odredbe člana 7. povlači trenutni otkaz ove konvencije, pod uslovom da je nova konvencija kojom se vrši revizija stupila na snagu;

b) onog dana kada nova konvencija kojom se vrši revizija stupa na snagu, ova konvencija prestaje da bude otvorena državama članicama za ratifikaciju.

2. Ova konvencija će u svakom slučaju ostati na snazi u svom sadašnjem obliku i sadržaju za one države članice koje su je ratifikovale, a nisu ratifikovale konvenciju kojom se vrši revizija.

Član 12.

Tekstovi ove konvencije na francuskom i engleskom jeziku su jednako punovažni.